

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Πέμπτον έτος τουτο είναι
κι' έδρα πάλιν αι 'Αθήναι.

"Ετος χίλια οκτακόσα κι' ογδοήκοντα οκτώ,
το Ταμείο μας κλεισμένο και το χέρι ανοικτό.

'Ο Ρωμηός την εβδομάδα — μόνο μια φορά θα βγαίνει
κι' όταν έχω έξοπνάδα — κι' οποτε μου καταβαίνει.
Συνδρομητάς θα δέχομαι, — διότι τους ανέχομαι,
μοναχά 'σας 'Επαρχίας — και 'στο 'Εξωτερικόν,
έπειδη καιρούς πτωχείας — τρέχει τό 'Ελληνικόν.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — φράγκαδώδεκα και μόνο,

για τα ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στο χέρι.
'Αλλ' έδω συνδρομηται — δέν θα γίνονται ποτέ
κι' οσα φύλλα κι' αν κρατῆς — δέν περνῆς συνδρομητής.
Κι' οπτε θέλω νταραβέρι — με κανένα κανονιέρη.
Γράμματα και συνδρομαι — αποστέλλονται ο' έμέ.
Μές'στων φόρων την άντάρα—κι' ο Ρωμηός μας μια δεκάρα.

Διακόσα και τριάντα
κι' ανέλπιστα συμβάντα.

Δεκάτη Δεκεμβρίου,
βρασμός βουλευτηρίου.

Ζήτημα πολιτικόν
και τα μάλα εθνικόν.

Πῶ! πῶ! τί πανηγύρι!.. τρεχάματα καινούρια...
θα 'ιδωμεν και πάλιν ιστορικῆς ημέρας...
πολλοι κλητήρες τρέχουν με δλη των τῆ φούρια
εις τῆ βουλή να φέρουν του εθνους τους πατέρας.
Και τρέχει άνω κάτω η βουλευτοκρατία
να γίνη άπαρτία.

Πῶ! πῶ! το 'Υπουργείο τα κῶλα θα τινάξη...
έδῶ κι' εκεί πηγαίνουν με γρήγορο άμάξι
κι' οποιον εδροῦν να τρώγη ἢ και ν' αποπατῆ
άμέσως άρον άρον τον πέρνουν άλ' ταυτί
και 'στῆς βουλῆς τῆν χούρα τον πᾶν για μιὰ αίτια,
να γίνη άπαρτία.

Το έκοψε κουμποῦρι και ο Λογιωτάτου
και τουτο ητο βέλος και κτύπημα θανάτου
κι' ο Κανακάρης λένε πῶς είναι 'στα πανιά,
μά κι' άλλοι του Τρικούπη αδειάζουν τῆν γωνιά
και λέν οι πατριῶται με σχολια παντοῖα:
«δέν έχει άπαρτία.»

'Ο κύριος Τρικούπης θυμόνει 'στα σωστά του,
κάθε στιγμή και ὦρα μετροῦ τα πρόβατά του
και το πολύ του κόμμα κυττῶ να 'λιγοστεῖη
και σπάξει το κουδοῦνι 'στα χέρια του Κοκκέβη,
ένῳ του Δεληγιάννη φωνάζ' η πελατεία:
«δέν έχει άπαρτία.»

Πῶ! πῶ! τί πανηγύρι και θαῦμα 'ξαφνικό!...
μές 'στη βουλή ανάβουν και φῶς ηλεκτρικό
και λάμπουν η φαλάκραις και του Ρικάκ' η σκούφια,
μα δλ' αυτά τα λούσα πηγαίνουν εις τα κούφια
κι' άντάμηδες καμπόσοι φωνάζουν 'στα Χαυτεία:
«δέν έχει άπαρτία.»

Πῶ! πῶ! τί πανηγύρι... τρεχάματα καινούρια!...
πολλοι κλητήρες τρέχουν με δλη των τῆν φούρια,
μα να! ο Δελαρόκας, ο Νέγρης και οι άλλοι
κι' αρχίζει άπαρτία να γίνεται και πάλι.
Και μ' όλα ταυτα σκούζουν 'στον Περισσευματία:
«δέν έχεις άπαρτία.»

